

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN IALOMIȚA

LICEUL TEHNOLOGIC BORDUȘANI

str.Primăverii, nr. 47, cod 927050, tel /fax 0243311607

e-mail: sc_bordusani@yahoo.com

Nr. 1165/17.04.2014

FIȘA DE ACTIVITATE

1. Titlul activității: O ȘANSĂ TRADIȚIEI
2. Domeniul în care se încadrează: cultural-artistic
3. Scopul activității: creșterea interesului pentru redescoperirea tradițiilor ocupaționale și culturale ale strămoșilor
4. Coordonatorul activității : prof. Cristina-Mihaela Ciortan
5. Data desfășurării: 11.04.2014
6. Durata activității: 2 ore
7. Locul desfășurării: sala de curs
8. Grupul țintă: elevii clasei a V-a C
9. Parteneri implicați: bunici („fiice ale satului”)
10. Obiective operaționale:
 - a. promovarea și cunoașterea de către elevii școlii a istoriei satului Cegani;
 - b. dezvoltarea spiritului artistic și de valorificare a marilor resurse de care dispune satul Cegani;
 - c. antrenarea părinților/bunicilor în susținerea activităților extracurriculare.
11. Resurse:
 - a. Umane: 21 elevi, 5 bunici, 1 profesor coordonator
 - b. Materiale: material textil (lână, etamină, macramé), croșete, andrele, foarfecă, pănuși de porumb, obiecte din lut, planșă pentru pictură, ouă, vopsea pentru ouă, produse de panificație.
12. Descrierea activității:

Activitatea a avut drept scop redescoperirea tradiționalului în lumea satului românesc, în particular, în satul Cegani, căci satul înseamnă un spațiu bogat în tradiții, în cântece și datini, în hărnicie și omenie, loc înzestrat, plin de comori morale și spirituale.

În același timp s-a dorit inițierea elevilor în cunoașterea trecutului meșteșugăresc și spiritual-artistic al locuitorilor de pe meleagurile satului natal; transformarea copiilor în mesagerii trecutului nostru istoric pentru a crea, la rândul lor, noi tradiții ocupaționale și artistice oferind alte perspective culturii și artei românești prin revitalizarea și păstrarea marilor tradiții ale românilor din această zonă.

De aceea, au fost confecționate obiecte ca: păpuși din pănuși, mici cusături decorative, s-au pictat vase de lut, ouă, sticlă, piatră, bucăți de lemn, s-au tricostat obiecte mici.

13.Rezultate pe termen lung:

- a. creșterea interesului pentru activitățile cultural-artistice în rândul elevilor participanți la activitate;
- b. valorificarea aptitudinilor elevilor cu preocupări pentru cunoașterea folclorului și tradițiilor locale;
- c. crearea unei strânse legături între generații.

14.Modalități de evaluare a activității:

- a. numărul obiectelor confecționate, pe secțiuni;
- b. impactul pozitiv asupra participanților, așa cum reiese din afirmațiile lor;
- c. caracterul interdisciplinar al activității.

15.Dovezi relevante:

Fotografii:

16. Sugestii/recomandări/motivația propunerii ca activitatea să fie reprezentativă pentru unitatea școlară:

În lumea contemporană, a vorbi despre tradiție ar părea că înseamnă a fi în urma societății, sau a promova lucruri perimate, ori a privi prea mult în trecut. Trecem însă prea ușor cu vederea faptul că tradiția înseamnă o sumă de valori, o experiență comunitară, în mijlocul căreia ne naștem și de la care plecăm, chiar atunci când inovăm. Pentru că, așa cum remarcau, în estetică, G. Călinescu la

noi si T.S. Eliot în America, raportul dintre tradiție și inovație înclină în favoarea celei dintâi.

Transmiterea unei tradiții sănătoase ține, în ultimă instanță, și de calitatea noastră de oameni și de creștini, deoarece la dreapta judecată a lui Hristos vor fi judecate și consecințele pe care le-au avut faptele noastre, nu numai faptele în sine. În societatea în care trăim, ca urmare a înțelegerii în sens peiorativ a tradiției, dar mai ales a grabei și presiunilor care ni se fac pentru introducerea și acceptarea, în societatea românească, a unor valori care nu o definesc și pe care majoritatea oamenilor nu le acceptă, s-a ajuns la deteriorarea tradiției, la înnoirea forțată cu anumite valori, care nu se pot numi identitare, întrucât nu au de a face cu valorile comunității românești.

De aceea, se cuvine sa abordăm cu toată seriozitatea problema păstrării valorilor identitare, mai ales în această perioadă de tranziție, când în societatea tradițională românească se simte tot mai mult mișcarea către lumea tehnologică și pierderea, cu timpul, a patrimoniului viu. Ca „cercetători”, am remarcat acest lucru și considerăm urgente înregistrarea, cu toate mijloacele, a obiceiurilor vii care mai există, cât și conservarea tradițiilor în forma lor vie, promovarea lor ca o imagine vie, realistă, istorică și contemporană a românilor. Iar dacă am dori să prezentăm identitatea acestui popor, considerăm că nimic nu poate oferi o reprezentare mai completă a tuturor laturilor existenței sale decât tradiția populară.

■